

جستاری در هنجارهای کیفیت ادراک مکان در تجربه بازآفرینی فضای شهری

مطالعه موردي: مجموعه شهری امامزاده صالح تجریش تهران^۱

اعظم کریمی یزدی^۲ - کارشناس ارشد طراحی شهری، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران.
ناصربراتی - دانشیار گروه شهرسازی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران.
مجید زارعی - دانشیار گروه شهرسازی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۲/۲۴

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۱۰/۲۳

چکیده

فضای شهری عرصه بروز حیات جمعی و گفتمان اجتماعی در بسترهای واحد مؤلفه‌های پاسخ‌دهنده به کیفیات مکان است. در نظر گرفتن کیفیات مکانی مورد ادراک کاربران یک فضای شهری همتراز با مؤلفه‌های مکانی مدنظر سازندگان شهری، بیانگر توجه به بعد اجتماعی فضا و زمینه‌ساز تحقق الگوی طراحی شهری ادراکی خواهد بود. کاربست این الگو در ساماندهی و احیای هرمجیط شهری امکان توجه توانمن به مجیط شهری یا فضا، کاربران در فضا و طراحان بر فضای را در برداشت کیفیات ادراک شده از مکان فراهم می‌سازد. این امر ضرورت مشارکت فعال شهروند در اقدامات مداخله در عرصه‌های شهری را مطرح می‌کند.

این مقاله سعی دارد مؤلفه‌های مرتبط با هر یک از ابعاد کیفیت محیط شهری، هنجارها و سنجه‌های ابعاد طراحی شهری و به عنوان زیربنای پژوهشی این مقاله، زیرسنجه‌ها و سیاست‌های ابعاد ادراکی و معنایی طراحی شهری را به دست دهد. گفتنی است در ارزیابی سنجه‌های ادراکی مکان مورد پژوهش - مجموعه شهری امامزاده صالح (ع) تجریش - داده‌های کمی و کیفی حاصل از پرسشنامه در برداشت اطلاعات ذهنی مخاطبان از کیفیات مکان، در قالب نقشه و نمودار به روشن توصیفی تحلیلی مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. بنابراین رویکرد پژوهش، روش تحقیق "پیمایشی" نتایج حاصل از اطلاعات پژوهش، "تحلیل محتوا" و "مطالعه موردی" است. ارزیابی ادراک فضای شهری، مؤلفه‌های دخیل در ادراک فضایی را از طریق شیوه انتظام سنجه‌ها با کلاسه هنجارهای کیفی ادراکی "ادراک بصری"، "تعامل ذهنی با محیط"، "نظم" و "کیفیت دید و منظر" در بعد ادراکی و هنجاری کیفی ادراکی "خوانش"، "معناداری ارتباطی" و "هویت" در بعد معنایی فضای شهری به دست می‌دهد.

نتیجه این امر در بازآفرینی مجموعه شهری، "تصور آینده" محدوده پژوهشی منطبق بر هنجارهای ادراکی-معنایی مکان، مارا به بیان مجموعه‌ای از اهداف در راستای سنجه‌های هنجارهای کیفی ابعاد ادراکی-معنایی پاسخ‌دهنده محیطی، تدوین اصول طراحی، اهداف طراحی و سیاست‌های اجرایی طراحی رهنمون می‌سازد. در این راستا این مقاله بین سوالات پاسخ می‌گوید: سنجه‌ها و هنجارهای کیفی مطرح در ارزیابی ابعاد ادراکی-معنایی مکان کدامند؟ کدامین سیاست‌های طراحی امکان حصول به سنجه‌ها و هنجارهای ادراکی-معنایی مکان را به صورت عام مقدور می‌سازد؟ چگونه سنجه‌های ادراکی-معنایی در "تصور آینده" محدوده پژوهش، و بیان اهداف کلان آن و ازان ره در تدوین اصول طراحی، اهداف (خُرد) طراحی و سیاست‌های اجرایی فرآورده طراحی لحاظ می‌شود.

واژگان کلیدی: بازآفرینی، مشارکت، مکان، هنجارها و سنجه‌های ادراکی-معنایی.

۱ این مقاله مستخرج از پایان نامه کارشناسی ارشد "اعظم کریمی یزدی"، با عنوان "بازآفرینی فضای شهری از نظرگاه خوانش کیفیات ادراک مکان از منظر مخاطبان و سازندگان فضا (نمونه موردي مجموعه شهری امامزاده صالح (ع) تجریش تهران)" است که به راهنمایی دکتر "ناصربراتی" و دکتر "مجید زارعی" در جایگاه استاد مشاور در دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) انجام گرفته است.

۲ نویسنده مسئول مقاله: mahtab.karimi4066@yahoo.com

۱. مقدمه

فضاهایی با مالکیت عمومی، دارای بیشترین گستردگی مقیاسی، بیشترین استفاده کننده در شهرها و بیشترین سهم در حیات جمعی شهروندان هستند. از این رو ارتقای کیفی این دسته از فضاهای شهری از سایر فضاهای در اولویت قرار دارد. کم اهمیت شدن عرصه‌های حضور پیاده، رونق گرفتن کریدورهای حرکتی و فعل شدن بدنی‌های آنها و انتقال فعالیت‌هایی که در مراکز محله‌ها یا میادین شهری متمرکز بودند به خیابان‌ها، سبب می‌شود که تعادل میان حرکت و مکث در شهر با وزین شدن ماهیت حرکتی برهم بخورد. بنا بر نظر فرانسیس تیبالدز امروزه ما شاهد تنزل عرصه‌های عمومی شهرها هستیم. از این رو، احیای عرصه‌های عمومی شهری به عنوان صحنه اصلی حیات اجتماعی و ظرف فضایی زندگی جمعی نیازمند مدنظر قرار دادن مؤلفه‌های مطلوبیت ادراک فضایی به منظور ارتقای احساس ناظر در درک کلیت واحد از فضاست.

هر محیط شهری درگذار به شخصیت مکانی خویش باید ریشه‌های هویتی و ساختار معنایی خود را در زمان تداوم بخشد تا موجد جاری شدن زمان در مکان گردد. آنچه در عرصه‌های واحد پیشینه هویتی در شهر امروز مشهود است، تنزل مکان نسبت به پایه‌هایی معرفت شناختی آن و ضعف ادراک لایه‌های مختلف زمانی در فضاست. واکاوی ریشه‌های هویتی فضاآتلاش در جهت استخراج تفسیرها و تأویل‌های پنهان در متن مکان و بازناسی نقش ادراکی فضا در ذهن بازیگر مکان، امکان پیوند مخاطب را با گذشته فراهم ساخته و امروز را در پیوند با دیروز بارور می‌سازد. بنابراین "بازآفرینی شهری" به منزله یک جریان فرهنگی، ابزار مناسبی برای درگیر کردن همه بازیگران در فرآیند بهسازی و نوسازی شهری است. ارتقای سطح دانش و بینش اجتماعی نسبت به موضوع بازآفرینی پایدار شهری، رویکرد پیش روی سازمان‌ها و ارگان‌های ذی مدخل و ذی نفوذ در امر مداخلات در بافت‌ها و فضاهای شهریست تا بتوانند زیر چتر بازآفرینی شهری، موجی از تأثیرات را بر رویه ارتقای کیفیت زندگی مردم پیدا آورند. در این پژوهش در تجربه بازآفرینی با تکیه بر ارزیابی کیفیات ادراک، به این پرسش‌ها پاسخ داده می‌شود: مؤلفه‌های دخیل در ارتقای ادراک فضایی با تأکید بر ارتباط متقابل فضا - طراح - ناظر کدامند؟ سنجه‌ها و هنجارهای کیفی مطرح در سنجش ابعاد ادراکی - معنایی مکان کدامند؟ کدامین سیاست‌های طراحی امکان حصول به موارد فوق را به صورت عام فراهم می‌سازد؟ چگونه سنجه‌های ادراکی - معنایی در تصویر آینده "محدوه" پژوهش و بیان اهداف کلان آن و ازان ره در تدوین اصول طراحی، اهداف (خُرد) طراحی و سیاست‌های اجرایی فرآورده طراحی لحاظ می‌شود. این مقاله "بازآفرینی فضای شهری را از نظرگاه خوانش کیفیات ادراک مکان" و به صورت اخص در مجموعه شهری امامزاده صالح (ع) تجريش تهران، در راستای پاسخگویی مؤلفه‌های مؤثر در ادراک فضایی از منظر مشترک مخاطبان و طراحان فضا و کاهش عرصه علم و عمل در حیطه شهری مورد بررسی و مطالعه قرار می‌دهد تا از تجارب و مطالعات صورت گرفته در راستای رسیدن به اهداف بهره برده شود.

۲. چارچوب نظری

حاصل طراحی شهری، در وهله نخست کالبدی خواهد بود که هم از نظر عموم مردم و هم از نظر طراحان پذیرفته شده باشد (RezaZadeh, 2010, 40). یکی از مهم‌ترین ابعادی که در طراحی محیط باید به آن دقت شود، فرایند احساس، ادراک و شناخت محیطی است که تجربه مکان را برای انسان هموار می‌سازد (Barati & SoleimanNejad, 2011, 20). برونسویک^۱ عنوان می‌کند که انسان‌ها نقش بسیار فعالی را در سازماندهی ادراک‌شان از محیط بازی می‌کنند (Mc Andrew, 2015, 3). سه نحوه تفکر می‌تواند بر طراح و طرح وی حاکم باشد: ۱. طراحی مستبدانه، ۲. طراحی تخصص گرایانه و ۳. طراحی مردمی. در تفکر سوم مانند شق اول فرم و مانند شق دوم همخوانی فرم و عملکرد کافی نیست، بلکه طراح به دنبال فضایی است که اندازه و فرم آن با زندگی اجتماعی که در آن مکان جاری است، تناسب داشته باشد. به زبانی دیگر طراح سعی در همخوانی بین فرم، عملکرد و معنای صادره از فضا دارد و به دنبال "خلق مکان" است (Pakzad, 2016, 146-147).

برای خلق مکان و فهم روح حاکم بر مکان، مفاهیم "معنا" و "ساختار" بایستی مطرح شود. "معنای" هر چیز ریشه در روابط آن با اشیاء دیگر دارد؛ یعنی آنچه که آن شیء گرد هم می‌آورد. "ساختار" برویگری‌های شکلی و فرمی مجموعه‌ای از روابط اشاره دارد. از این روزت که ساختار و معنا و چووه کلیت‌اند (Norberg, Schulz, 2015, 235). مفهوم گرد هم آوردن حاکی از آن است که معانی طبیعی در رابطه‌ای از مقاصد انسانی گرد هم آورده می‌شود. آرنولد توبین بی^۲ رابطه میان انسان و محیط‌ش را به "پرسش و پاسخ" تعبیر می‌کند. انسان نه تنها طبیعت بلکه خود، اجتماع و فرهنگ را نیز می‌سازد و در این فرایند ممکن است محیط را به شیوه‌های مختلف تفسیر کند (same, 237-238). بنابراین هنجارهای کیفی پاسخ‌دهندگی محیط از سوی بسیاری از صاحب‌نظران طراحی شهری موربد بحث قرار گرفته است. کیفیت یک فضای از برآیند مؤلفه‌هایی حاصل می‌شود که با شناسایی کارکردها و تأثیرات مناسب هر یک از آنها بر فضای می‌توان راهکارهایی برای بهبود کیفیت فضای شهری ارائه داد (RastBin et al., 2012, 39). در پروسه بازآفرینی فضای شهری، بایستی ساکن شهر را با فضای شهر و اجزای متخلکه آن درگیر کرده، در خاطره او جای گرفته و او را به خاطره سازی در شهر و ادارنده تا شهر و شهر و بتوانند فضایی پر از رمز و راز، معنایی و سرشار از انگاره‌ها را شکل دهند. در این حالت شهر و فضای شهری می‌توانند به صحنه نمایشی تبدیل گردد که در آن شهر و بتوانند در هر لحظه از تجربه فضا نقش دوگانه بازیگر و تمثاگر را بازی می‌کند (Habibi & Maghsudi, 2016, 1). از آنچه بیان شد، نقش دوچاره شهر و شهر و بتوانند در علت و معلول، نقش دهنده و نقش پذیر و مؤثر و متأثر از کیفیت فضای در خلق مکان شهری موفق جان می‌گیرد و ضرورت بذل توجه به مفهوم مشارکت را مطرح می‌کند.

1 Brunswik

2 Arnold Joseph Toynbee

مشارکت کنندگان سطح متفاوتی از تأثیر بر روی تصمیمات دارند. مشارکت مردمی در تصمیمات دولتی که اغلب بنگاهها و گاه سازمان‌های خصوصی می‌گیرند، به کاربرده می‌شود (Sharafi et al., 2009: 38).

نظام برنامه‌ریزی کنسرگر در طراحی شهری طرح را در شناخت فرادی که سهمی مهم در تغییر و تحول دارند، درگیر می‌کند، طلاعات و نظرات این افراد را جمع‌آوری می‌نماید، به شناخت دغدغه‌ها و منافع مشترک کمک می‌کند و منجر به توافقی عمومی پیرامون اصول طراحی و برنامه‌ریزی می‌شود (نمودار شماره ۱). وظایف ویژه این نظام به قرار زیر است: برنامه‌ریزی، ساماندهی و هماهنگ نمودن جلساتی به منظور ارائه گزارش، جمع‌آوری اطلاعات و تبادل نظر پیرامون آن، ایجاد انگیزه در طیف وسیعی از مردم، مدیریت کشمکش‌ها، تسهیل رخدادها، مذاکره، پایش و بازنگری فرایند. موفقیت در این راه به استفاده از تکنیک‌های مناسب، کنترل رویدادها و درگیر نمودن افراد Danesh & Basiri) ذی صلاح در زمان و مکان مقتضی وابسته است (Mazhdhi, 2008, 72-73).

^{۱۰} مفهوم بازآفرینی، با وکرد محرك توسعه

بازآفرینی شهری یک اصطلاح عام به معنای احیا، تجدید حیات و
بوزایی شهری است که از اوخر دهه ۱۹۸۰ و اوایل ۱۹۹۰ در هلند و
امريكا مطرح شد (Nourian & Ariana, 2013, 16). بازآفرینی شهری
طيف وسعي از فعالیت‌ها مانند بهسازی، نوسازی، بازسازی،

۱. مفهوم مشارکت
از دید فلسفی بنیادی ترین اندیشه، مشارکت پذیرش اصل برای انسانهاست. مشارکت یک فرآیند است و نه یک فرآورده با پیامدی ساکن و ایستا. مشارکت شامل سه جزء مهم درگیری ذهنی و عاطفی، یاری دادن و مسئولیت پذیری است (Ahmadi, 2009, 77).& Tavakoli, 2009, 77 مشارکت اجتماعی در طراحی شهری به عنوان وسیله‌ای برای کاهش فاصله بین متخصصان و غیرمتخصصان، طراحان و استفاده‌کنندگان فضا و طراحی توانمند و کم توان مورد تشویق قرار می‌گیرد. شهروندان و اجتماعات محلی بیش از دیگران تحت تأثیر تغییرات حاصل از پروژه قرار خواهند گرفت و با دخالت و همکاری آنان حس تعلق بیشتری به دنبال حق تصمیم‌گیری در محیط حاصل می‌شود، کیفیت طراحی محیط افزایش می‌یابد و منافع حاصل از طرح به شکل عادلانه‌تری توزیع می‌شود. رادلین و فالک^۳ بر اهمیت گروه‌های ائتلاف در حمایت از ایده‌های طراحی و شکل‌گیری اصول و ضوابط پیشنهادی در مجموعه "ضوابط ارائه شده به وسیله شهرداری منچستر برای محله هیوم" تأکید می‌کنند (Carmona et al., 2015, 533-535).

جان لنگ^۴ عقیده دارد، متخصصان طراحی محیط بسیار تحت تأثیر جنبه‌های بصری قرار دارند و شهر را بیشتر به صورت یک اثر هنری می‌شناسند، به جای آن که آن را محل زندگی مردم بدانند. هابارد^۵ نیز عقیده مشابهی دارد. بنتلی^۶ معتقد است متخصصان دارای تجارب جهانی اند درحالی که مردم از تجارت محلی برخوردارند، هر دو باید در فرایند طراحی مورد توجه قرار گیرند تا بتوان به خلق مکان‌هایی دست یافته که پاسخگوی نیازها بوده و دارای معنا باشند (527-526). ویشر^۷ پیشنهاد می‌کند مدل تحقیقاتی استفاده کنندگان به جای بررسی "نیازها و اولویت‌ها"^۸ به مدل "تطبیق و کنترل" تغییر یابد تا با نگاهی متفاوت نسبت به کاربران فضا، نقش آنها از افراد غیرفعال به افرادی فعال که عامل تغییر محیطند، تبدیل شود (532). گاهی تعریف مشارکت مرمدمی به معنای "چیزی به دست هر کسی قبل از هر تصمیمی" تحریف می‌گردد که ژوان دیاز بردنیو^۹ از آن به عنوان "بیماری مشارکت"^{۱۰} نام می‌برد. فصل مشترک تعاریف ارائه شده از مفهوم مشارکت در منابع گویای آنست که:

مشارکت عمومی فقط به معنای آگاه ساختن مردم نیست، بلکه تعاملی است دو طرفه میان سازمان‌های تصمیم‌ساز و مردمی که می‌خواهند مشارکت کنند.

مشارکت مردمی یک فرایند سازمان یافته برای درگیر نمودن مردم است، امری تصادفی و اتفاقی نیست.

1 Participation

2 Rudlin & Falk

3 Hulme

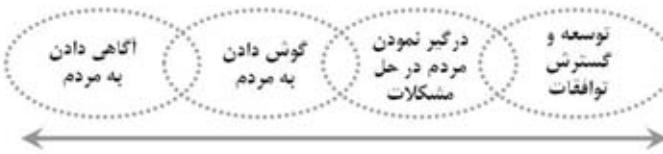
4 Jon Lang

5 Hubbar

6 Bentley

7 Vischer

8 Juan Diaz Bord

نمودار شماره ۱: زنجیره مشارکت. مأخذ: Sharifi et al., 2009, 39

بازآفرینی است.

۳. نیاز به بودجه برای اجرای ایده‌های جدید در بازآفرینی شهری، مشارکت طیف وسیعی از فعالان شامل بخش‌های عمومی و خصوصی، سازمان‌ها و نهادهای اجتماعی و داوطلب محلی را می‌طلبد (Aminzadeh & Reza Beigi Sani, 2012, 30-31).

با این حال، بازآفرینی لزوماً در عمل پیامدهای مثبتی را در پی ندارد. زمانی که پژوهه محرک به ساخت و سازهای می‌انجامد که تنها به تقاضاهای اقتصادی پاسخ می‌دهند، نیازهای درازمدت شهروندان به فضاهای عمومی و فعالیت‌های مختلط نادیده گرفته شده و اقبال ایجاد محله‌های سرزنده و جوامعی پایدار از دست می‌رود. از سویی بازآفرینی مبتنی بر املاک و سرمایه‌گذاری بر روی پژوهه‌های محرک توسعه می‌تواند آثار مخربی بر تجارت و جوامع محلی داشته باشد. بازآفرینی محلات ممکن است با زوال نواحی دیگری از شهر همراه بوده و به جدایی گزینی‌های اجتماعی منجر شده و نابرابری‌های اجتماعی-فضایی را تقویت نماید. کریکنجن و دکرولی^۱ تأکید می‌کنند، پژوهه‌های محرک به طور مشخصی در نتیجه و سطح موفقیت متفاوتند. همچنین، گرچه تلاش‌های بازآفرینی شهری شباهت‌های اساسی با هم دارند، اما از شهری به شهر دیگر در پاسخگویی به واقعیت‌های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و تاریخی، تفاوت‌های زیادی مشهود است (Azizi & Bahra, 2018, 7).

و حضور فیزیکی توسعه به وضوح قابل مشاهده خواهد بود (Azizi & Bahra, 2018, 6-7). جان لنگ عنوان می‌کند منظور از شهرسازی محرك، طراحی و ساخت زیرساخت‌های یک پروژه به منظور به هم پیوستن آن به عنوان یک واحد برای ایجاد انگیزه در هر یک از مالکان و سازندگان یا سرمایه‌گذاران به منظور سرمایه‌گذاری در ساختمنهای جدید است (Lang, 2015, 419-420). این محرك‌های توانایی تأثیربرفرم، کارکترو-کیفیت عناصر شهری را دارا بوده و عموماً زنجیره‌ای کنترل شده از واکنش‌های محرک را در پی دارند (Sajjadzadeh et al., 2016, 61).

رابرتز بازآفرینی شهری را فرایندی می‌داند که به خلق فضاهای شهری جدید با حفظ ویژگی‌های اصلی می‌انجامد (Sajjadzadeh et al., 2018, 6). رابتز بر اهمیت حمایت از جمعیت محلی و درگیرسازی آنها در فرایند بازآفرینی تأکید دارد (نمودار شماره ۳). از دیدگاه او، نقش مشارکت در رویکرد بازآفرینی شهری از سه جنبه حائز اهمیت است:

۱. اهمیت چند بعدی افت شهری که طیف وسیعی از فعالان را در جهت رفع آن درگیر اجرای برنامه‌های بازآفرینی می‌نماید.

۲. تمرکزگرایی قدرت و تفکیک وظایف در سازمان‌های شهری که شکست این تمرکزگرایی و مشکل نمودن سازمان‌ها در برابر هر یک از مشکلات نیازمند تأکید بر جایگاه مشارکت در

۹۳

شماره سی و دو

پاییز ۱۴۹۸

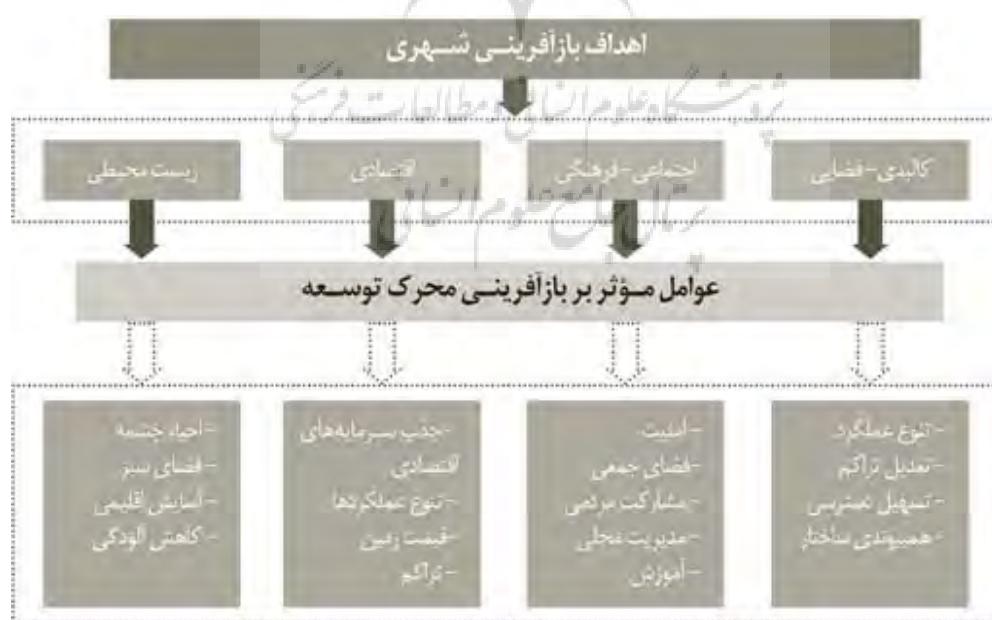
فصلنامه

علمی-پژوهشی

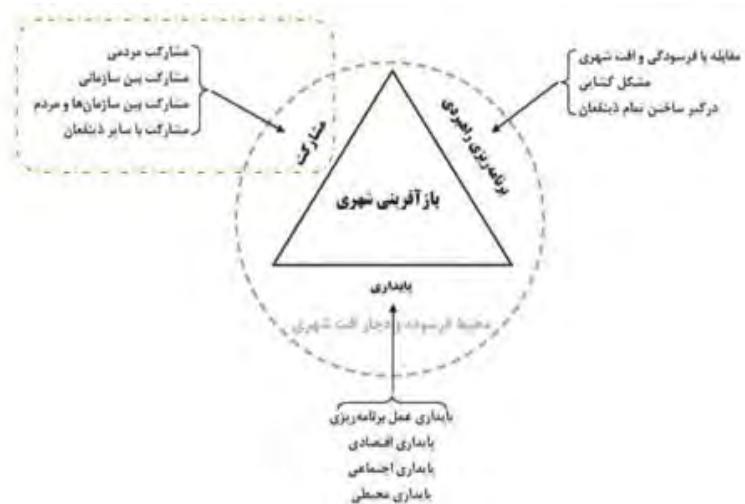
مطالعات

شهر

۱- تئوری
۲- پژوهشی
۳- انتقادی
۴- اقتصادی
۵- اجتماعی
۶- فنی
۷- هنری

نمودار شماره ۲: عوامل مؤثر بر بازآفرینی محرک توسعه. مأخذ: Sajjadzadeh et al., 2016, 62.

نمودار شماره ۳: حیاتگاه مشارکت به عنوان یکی از عناصر اصلی یا آفرینش شهری. مأخذ: Nourian & Ariana, 2013, 17-20.

امايش انساني در شهر که در زنده نگه داشتن مفهوم و اثر فضای شهری خدمت بزرگی کرده بودند، متکی بر این استنباط است که فضا باید برای فعالیت های شهر سازمان پیدا کند (Shieh & Meimandi Parizi, 2009, 64). با عبور از مفهوم آینده ای برای آینده گذشته در سال های دهه هفتاد به مفهوم گذشته ای برای آینده در دهه هشتاد، اقدامات مداخله در عرصه های شهری مفهوم "با رگشت به خانه" را در معنای "به حال آوردن" و "در حال زنده گی کردن" طرح می کند؛ با رگشت به خویشتن خویش برای حرکت به سوی آینده، آینده ای که حیات شهری با حیات مدنی در هم آمیخته می شود و شهروند به عنوان عضوی فعال در همه امور و شهر مشارکت می کند (Habibi & Maghsudi, 2016, 1).

آنچنان که در پرسوه بازآفرینی بیان شد، بایستی ساکن شهر را با فضای شهر و اجزای منشکله آن درگیر کرد. در این حالت شهر و فضای شهری می توانند به صحنه نمایشی تبدیل گردد که در آن شهروند در هر لحظه از تجربه فضا، نقش دوگانه بازیگر و تماشاگر را بازی می کند. رایاپورت⁷ در تفسیر رابطه بین انسان و محیط، محیط را در بر گیرنده یک رشته مناسبات میان اشیاء با اشیاء، اشیاء با مردم و مردم با مردم می داند و اصل طراحی را برجهار اصل RastBin et al., 2012, 38) مفهوم استوار می کند: فضا، زمان، ارتباط و معنا (.

اپلیارد⁸ با باور به این که شهر دستاورده ادراک گروه های گوناگون مردم است، ادراک مردم را جدا از ارزش ها و رفتارهای آنان نمی دانست و براین پایه بر ضرورت شناخت چگونگی رابطه میان ارزش های ذهنی شهروندان با آنچه که آنان در واقعیت از شهر ادراک می کنند، تأکید داشت (Pakzad, 2014, 166-167).

هنری سن اوف در کتاب "روش های مشارکت عمومی در برنامه ریزی و طراحی محیط های انسان ساخت"، نمونه هایی از پژوهش هایی که در آنها فرایندها و تکنیک های مشارکت اجتماعی برای شکل دهی به ساختمان ها، واحدهای همسایگی و شهرهای کوچک به کار گرفته شده را بیان می کند (Sanoff, 2018). تجارب موفق مشارکت

٢،٣. الگوی طراحی شهری ادراکی

تحقیق الگوی طراحی شهری ادراکی، سیمایی را در شهرها رقم می‌زند که می‌توان آن را "منظر شهری ادراکی / زمینه‌گرا" نامید (Golkar, 2014, 178). ساختار ادراکی^۱ شامل مجموعه عناصر تجسمی و دریافت ذهنی بیننده از محیط شهری و عناصر کیفی آن، درک خوانایی کالبدی، مکانی، زمانی و تشخیص عناصر هویت بخش است (Karimi Yazdi et al., 2017, 15). مهم‌ترین ویژگی "منظر شهری ادراکی / زمینه‌گرا" مطرح بودن به عنوان یک "ساختار اجتماعی - فضایی"^۲ است. مفهوم منظر شهری در این الگو، از مفهوم فضایی و سه بعدی فراتر رفته و بالحاظ گردیدن بعد "معنا"، یک تحول چارچوبی از پارادایم فضا به "مکان"، صورت می‌گیرد (Golkar, 2014, 180). در نظر گرفتن کیفیات مکانی مورد ادراک کاربران یک فضای شهری همتراز با مؤلفه‌های مکانی مدنظر سازندگان شهری، بیانگر توجه به بعد اجتماعی فضاست. ادراک شهروندان از فضاآتوم با ریشه‌های فرهنگی^۳ و عرف جامعه تعلق فرد به آن، زمینه‌ساز شکل‌گیری چارچوب عملی فرد در استفاده از فضا و بروز رفتارهای اجتماعی در محیط است. از آغاز دهه شصت قرن پیشتم تاکنون مفهوم فضای شهری با رجعت به کامپیلوزیته^۴، گدஸ^۵، ممفورد^۶ و سایر فرهنگ‌گرایان و طرفداران

2 Perceptual Structure

3 Socio-Spatial Structure

۳ بازآفرینی فرهنگ مینا، با طرح مفاهیم پایه‌ای به این نکته اساسی می‌رسد که می‌توان در بافت‌های درونی و هسته‌های مركب شهربها، با اطمینان به نتایج فرآیند بازآفرینی، از رهیافت فرهنگی و ویژگی‌های مثبت آن بهره جست. این رهیافت، به کلید دیروز احترام می‌گذارد و ساختارهای نو را در همخوانی با ساختارهای دیروز؛ به این ترتیب می‌افزاید و محتوا و کارکردی را ازه می‌دهد که روساخت آن جریان فرهنگی و اجتماعی و زیرساخت آن، سازوکاری کاملاً اقتصادی و پریازده است. چنین نگاهی موجب رسیدن به نوعی همگرایی در هدف و وسیله بازآفرینی شهری، می‌شود (Lotfi, ۲۰۱۴, ۷-۴).

5 Camillo Sitte

6 Patrick Geddes

7 Mumford

1 Rapoport

1 Rapoport
2 Appleyard

شهروندی حاکی از آنست که دستیابی به بهترین راه حل‌ها در گروه مشارکت فعال مخاطبان از ابتدای پروژه و بسط آن است. منظور از مشارکت، استفاده ابزاری از آن به منظور قانونمند ساختن اقداماتی که متخصصان بر آنها صحه گذاشته‌اند نیست، بلکه هدف آنست که متخصصان به عنوان مشاوران اجتماع عمل کرده و زمینه کمک‌های تخصصی لازم را برای تحقق آرمان‌های جامعه با راه حل‌های مناسب فراهم کنند. اگر مردم قبل از آگاهی کامل از حقایق و گزینه‌های ممکن طراحی، جبهه ثابتی را تاختاد کنند، رأی‌گیردهای خلاقانه و خارج از قید و بند غیرممکن است. در اینجا نیاز به افراد کارآزموده‌ای است که با کسب مهارت‌های لازم برای برقراری ارتباط مردم با فرایند طراحی بتوانند جامعه محلی را برای رسیدن به راه حل‌های مناسب راهنمایی کنند. می‌توان فرهنگ و ارگان فرایند را به عنوان فصل مشترکی بین مردم و متخصصان تعریف و از آن استفاده کرد (Bell, 2015, 411-412). مروری بر تجارب مشارکت شهروندی در ایران گویای محدود ساختن امر مشارکت به مرحله تجمیع و تملک اراضی و همکاری صاحبان در این امر است. ساماندهی صرف توده کالبدی مطابق با طرح‌های از پیش تصویب شده و رهاساختن عرصه ظهور حیات شهری بالفظ ارتقای سطح شهروندی بیش از رویکردی از بالا به پایین و دیکته شده بر موضع نیست. تقلیل مفهومی وسیع به این سطح، ضرورت اصلاح در ساختار اداری-تشکیلاتی امر ساخت و توسعه عرصه‌های شهری را مطرح می‌کند.

۳. مدل مفهومی پژوهش

رفیعیان عنوان می‌کند برای درک فضای شهر، «هیچ محیطی قائم به ذات نیست که محیط ساختی ذهنی دارد». هایارد^۱ می‌گوید: «آموزش و نحوه طراحی، دیدگاه خاصی در متخصصان این رشته ایجاد می‌کند که به جنبه‌های قابل اندازه‌گیری کیفیت محیط بیشتر از جنبه‌های ادراک شخصی توجه و نظردارند». ویشر^۲ مدل تحقیقاتی رابانگاهی متفاوت نسبت به کاربران فضا در تبدیل نقش آنها از افراد غیرفعال

نمودار شماره ۴: مدل مفهومی پژوهش

1 Hubbard

2 Vischer

به افرادی فعال که عامل تغییر محیط هستند، پیشنهاد می‌کند (Carmona et al., 2015, 532). بنابراین باید هم از بالا و هم از پایین به آن نگاه کرد. از بالا، منظر اقتصاد سیاسی را داریم، جایی که نظام‌های پولی و قدرت در کارند تا محیط‌های مصنوع را پیدا و آورند و جایی که جستارهای علمی در کی اینی از فضای شهری به افراد ارائه می‌کنند (سازندگان و متخصصان عرصه شهری؛ از پایین، منظر زندگی روزمره وجود دارد، در جایی که بی‌نظمی و خودجوشی می‌تواند چیره شود و جایی که رفتار انسان "در" و به هنگام استفاده از فضای شهری به آن معنایی بخشد (شهروندان). درگیری و تعامل آگاهانه و همراه با دانش عمومی مردم با فضاهای شهری می‌تواند موجب غنای فضا، غنای ادراک فضای ارشد و آگاهی مردم شود؛ چون همانگونه که بحث شد، انسان خود قسمتی از تجربهٔ فضاست. از سوی دیگر، در مشترک مردم می‌تواند موجب شکل‌گیری، تداوم و تعمیق خاطرات جمعی از محیط و جامعه و توسعهٔ هویت‌مندی گردد. در این تحقیق کاربردی برای شکل دادن به عرصه‌ای که شهروند در آن احساس انبساط خاطرکننده، به مطلوبیت فضای از نظر شهرهای شهروندان به عنوان افراد و متخصصان توجه شد. با توجه به آنچه در مبانی نظری و پیشینه پژوهش در بیان خواشش کیفیت ادراک مکان رفت، رویکرد سنجش هنجارهای ادراکی و معنایی مکان از منظر مخاطبان و سازندگان فضا در چارچوب "مدل مفهومی" در فرایند بازارآفرینی (نمودار شماره ۴) در نظر گرفته شد. تدوین "مدل مفهومی" به منظور ایجاد ارتباط میان مبانی نظری و روش شناسی پژوهش در پی پاسخ به سه سؤال اساسی است: ۱. چی پرسیم: پرسش‌های عملیاتی پژوهش، ۲. از کی پرسیم: شهروندان و متخصصان شهری و ۳. چطوری پرسیم: روش گردآوری و تحلیل داده. پاسخ هریک از این سئوالات را می‌توان در بخش روش شناسی به تفصیل دنبال کرد. از این رو عرصه‌های شهری انسانی تدریپاسخ به نیازها و توقعات شهروندی ضمن لحاظ نمودن ضوابط ساخت شهری شاهد رویکرد بازارآفرینی خواهد بود.

۳.۱. روش شناسی تحقیق

ماهیت پژوهش پیش رو نظری - کاربردی و مقیاس آن در سطح شهری قابل رده بندی است. رویکرد آن، روش تحقیق "پیمایشی" نتایج حاصل از اطلاعات پژوهش، "تحلیل محتوا" و "مطالعه موردي" است. روش تحقیق پیمایشی- توصیفی است از نگرش و رفتار جمعیتی براساس نمونه‌ای تصادفی و معرف جامعه و پاسخ اعضا گروه نمونه به یک رشته از سوالات که به دقت تدوین شده‌اند (Barati et al., 2014,98). طرح مداخله در فضای دیدگاه نخست نیازمند شناسایی محیط از دیدگاه کاربران و متخصصان و بازطراحی در چارچوب ضوابط است. دو شیوه کلی برای شناسایی محیط عبارت است از: ۱. ترسیم تصاویر ذهنی شهر: برای درک سازوکارهای شناخت ما از محیط و شیوه به یاد آوردن موارد آن. ۲. دیدگاه شیوه اصلی کارترسیم نقشه ذهنی افراد از محیط است. دیدگاه زندگی روزمره: این دیدگاه مسائل را از پایین می‌بیند و بینش‌ها و امکانات جدیدی برای گذشت از شکاف میان تولید و بازتولید و برای دیدن هستی به مثابه یک کلیت ارائه می‌کند (Kakavand et al., 2013,103).

به منظور دستیابی به دیدگاه پاسخ دهنده‌گان در ارزیابی فضای جلب پیشنهادهای آنان به منظور اصلاح و بازارآفرینی مجموعه و بازخوانی کیفیت ادراک مکان از دیدگاه شهر و متخصصان در عرصه شهری، پرسشنامه‌ای درسه بخش تدوین شد؛ در بخش نخست، موقعیت مکانی عناصر شاخص، نقاط قوت و ضعف و موارد آن بر روی کروکی محدوده از پاسخ دهنده‌گان خواسته شد. بخش دوم در قسمت نخست، "در توصیف ادراکات ذهنی مخاطب"، مشتمل بر مجموعه‌ای از سوالات باز است که چرایی پاسخ‌ها نیز از افراد خواسته شد. این بخش از آن نظر واجد ارزش است که جنبه‌هایی از محیط که از چشم پرسشگر دور مانده بود، از جانب مخاطبان مطرح شد. در قسمت دوم سوالات، مجموعه‌ای از سوالات بسته در طیف بورگاردوس با پاسخ‌هایی از رده مطلوب (۶) تا بغرنج (۱) امتیازات در اختیار پرسش شوندگان قرار گرفت که پرسش شونده بایستی گزینه‌گویی و وضعیت مورد پرسش راعلامت بزند. این نکته از نظر دورنمای که پیشنهادها ضمن بررسی امکان سنجی و لحاظ نمودن اهداف پژوهش، در بخش اقدامات و سیاست‌های طراحی لحاظ می‌شود.

۳.۲. جامعه آماری

جامعه آماری تعریف شده در این پژوهش مشتمل بر مخاطبان و متخصصان و سازندگان عرصه شهری با سطوح متفاوت آشنایی با محدوده است. از دیدگاه اپلیارد "افراد، سازمان‌ها و یا گروه‌هایی که گرچه به طور مستقیم از پژوهه سود نمی‌برند اما قدرت نفوذ آنها از نظر اداری، مالی، معنوی یا سیاسی در موفق یا ناموفق بودن پژوهه مؤثر است" (Pakzad, 2014,178). با مدنظر قرار دادن نقش چند عملکردی مجموعه در ارتباط با حوزه فراگیر آن، (تصویر شماره ۱) و کارکرد حمل و نقل با طیف گسترده‌ای از افراد در دو قالب

۱ اپلیارد درباره تصاویر ذهنی مردم از شهر، واژه "به یاد آوردن" را به کار می‌برد. ر.ک. به ۲۰۱۴,۱۶۹

۳.۳. روش جمع‌آوری داده‌ها و اطلاعات

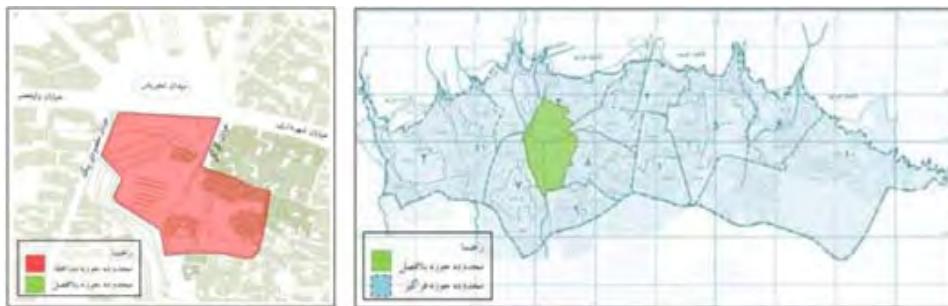
گردآوری اطلاعات به طور اعم با مرور اطلاعات موجود کتابخانه‌ای و به طور اخص در نمونه موردي از طریق مطالعات عمیق و ساختاریافته میدانی و پرسشنامه صورت پذیرفت. برای تدوین پرسشنامه، مؤلفه‌های کیفیت محیط شهری از دیدگاه صاحب نظران و پژوهه‌های عملی طراحی شهری^۲، پس از گذاری مؤلفه‌های دارای ابعاد عملکردی (کاربری، دسترسی و فعالیت)، کالبدی، ادراکی، معنایی و وزیست محیطی انتظام یافت؛ و سنجه‌های ابعاد طراحی شهری و به عنوان زیربنای پژوهشی این مقاله، سنجه‌های ابعاد ادراکی و معنایی را به عنوان مؤلفه‌های دخیل در ارتقای ادراک فضایی مکان به دست داد (جدول شماره ۱).

در تکمیل پرسشنامه با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی، نمونه‌ای ۱۷۰ تایی از دو گروه شهر وندان و متخصصان برای مشارکت در امر ارزیابی محدوده مورد پژوهش و بازخوانی ادراکات ذهنی آنان از مجموعه انتخاب شدند.

۳.۴. پیش آزمون و اعتبار تحقیق

در مرحله پایلوت، پرسشنامه اولیه به وسیله نمونه‌ای کوچک (۳۵ نفر) از شهر وندان و متخصصان تکمیل گردید. پایایی سوالات پرسشنامه در بخش طیف بورگاردوس براساس آزمون آلفای کرونباخ تعیین شد که اعتبار نتایج پژوهش در زمان و مکان‌های مشابه را مشخص می‌کند (جدول شماره ۲). ضریب آلفای کرونباخ رقمی بین ۰ و ۱ است و اگر ارزیابی بالاتر از ۰/۷ باشد، پرسشنامه از پایایی لازم برخوردار است. مقدار آلفای محاسبه شده برای نمونه ۳۵ نفره مطالعاتی برابر ۰/۹۲ است که سطح بالایی از پایایی را نشان می‌دهد. بنابراین توصیف و آزمون روابط متغیرها از نظر علمی کاملاً معتبر است.

۲ برای تدوین پرسشنامه، سنجه‌های هنجارهای کیفی محیطی در بخش بیان دیدگاه صاحب نظران صورت متحمل بر جین جیکوبز، کوین لینچ Behzadfar et al., ۲۰۱۲, ۳۸ Mahmoudi Kurdistani, ۲۰۱۰, ۳۸ و بولیچ (same), ویولیچ (same), کمیته مشورتی برنامه‌ریزی لندن (same), ایین بنتلی و همکاران، راجر ترانسیک، کولمن (Golkar, ۲۰۱۰, ۴۴)، آلن جیکوبز و دونالد اپلیارد، فرانسیس تیبلالدز و جان پاتر، مایکل ساوت و روث (same), فرانسیس تیبلالدز، گرین، برایان گودی RastBin et al., ۲۰۱۰, ۴۶)، هاتن و هانتر، نلسن (same), جان پاتر و متیو کرمونا (same), هاتن و هانتر، نلسن (same), هاتن و هانتر، نلسن (same), متیو کرمونا (same)، و جهانشاه پاکزاد (Behzadfar & Mahmoudi, ۲۰۱۲, ۳۹)، Behzadfar et al., ۲۰۱۲, ۳۹)، بر زمانه ریزی توسعه شهری انگلستان توسط پاترتو و کرمونا (Kurdistani, ۲۰۱۰, ۳۸)، بر زمانه ریزی توسعه شهری انگلستان توسط پاترتو و کرمونا (Kurdistani, ۲۰۱۰, ۳۸)، مایکل ساوت و روث (Behzadfar & Mahmoudi, ۲۰۱۰, ۳۸)، Behzadfar et al., ۲۰۱۲, ۳۸)، گروه طراحی شهری UDG، PPS، کمیسیون معماری و محیط مصنوع CABE با همکاری وزارت حمل و نقل و مناطق شهری انگلستان DETR (Bonakdar & DETR, ۲۰۱۱, ۶۵)، و لیوین دیویس (Gharaei, ۲۰۱۱, ۶۵) است.

تصویر شماره ۱: محدوده حوزه فراغیر، حوزه نفوذ بلافضل و حوزه مستقیم مداخله

جدول شماره ۱: سنجه‌ها و هنجارهای کیفی ابعاد ادراکی و معنایی طراحی شهری

هنچار کیفی ادراکی و معنایی فضای شهری	هنچارهای هنجارهای کیفی ابعاد ادراکی - معنایی پاسخ دهنگی مکان
ادراک بصری	شامل تناوبات بصری، خوشایندی بصری، تناوب بصری، تمرکز بصری، تزیینات، هنر
تعامل ذهنی با محیط	شامل گشودگی، مقیاس انسانی، محصوریت فضاهای، ایجاد انگیزش از طریق ایجاد فرم‌های شهری متباین، امنیت، طراحی برای پیاده، محیطی برای همه
نظم	شامل انسجام، وحدت، پیوستگی (لبه‌ها)، تعادل، سازگاری، هارمونی و هماهنگی
دید و منظر	شامل کیفیت کریدورهای دید، نفوذ پذیری بصری، جشم اندازها، کنترل محورها و پرسپکتیوها
خواشن	قرائت پذیری محیط، خوانایی، وضوح، نشانه و عالیم
معناداری ارتباطی	انعطاف پذیری، سرزندگی و هیجان انگیزی، رنگ تعلق، غنای حسی، امکان شخصی سازی مکان
هويت	شامل حفاظت تاریخی و مرمت شهری، شکل دادن به کانون‌ها، شخصیت، اصالت و معنا، هویت، ماندگاری، تزئینات، هنر، حس مکان

جدول شماره ۲: آلفای کرونباخ محاسبه شده در سنجش پایابی هنجارهای ادراکی و معنایی مکان

هنچارهای ابعاد ادراکی و معنایی مقدار آلفای کرونباخ	ادراک بصری	تعامل ذهنی با محیط	نظم	دید و منظر	خواشن	معناداری ارتباطی	هويت	هنچارهای ابعاد ادراکی و معنایی پاسخ دهنگی مکان
هویت	معناداری ارتباطی	خواشن	دید و منظر	نظم	تعامل ذهنی با محیط	ادراک بصری	هداف	همان
۰/۸۴۳	۰/۸۰۷	۰/۸۸۵	۰/۳۴۴	۰/۸۵۵	۰/۶۸۸	۰/۸۴۲	۰/۸۴۲	۰/۸۴۳

باشد، درجه ادراک هوشیارانه و تفکر بصری فعلی نیز بیشتر است (Bell, 2015, 75). ادراکات و احساسات ما از فضا در ذهن، مکانی دارند که در مواجهه با مکان واقعی بیرونی حکم تداعی کننده‌ها را بازی کرده و سبب آشنایی با مکان می‌شوند (Kakavand et al., 2013, 102). بنابراین این مسئله مطرح می‌شود که میزان آشنایی افراد در دفعات برخورد آنها با فضا و شکل‌گیری تعاملات میان مخاطب و مؤلفه‌های سازنده فضا در محیط واقع، بر سطح ارزیابی کیفی آنان مؤثر بوده و با وجود کنش‌های فضایی، درجه آگاهی ذهنی فرد نسبت به نقاط قوت و ضعف فضا و میزان کامیابی مجموعه مورد سنجش در دستیابی به شاخص‌های پاسخ دهنگی به خواسته‌های مخاطب ارتقا یافته و قیاس ذهنی - تطبیقی "کارکرد مکان"^۱ در وضعیت موجود و توقعات موضعی - موردی نتایجی متفاوت را در برخواهد داشت.

در پژوهش حاضر، میزان آشنایی پاسخ دهنده با محدوده مورد پژوهش در بخش مشخصات فردی، نتایج حاصل از جداول بخش دوم پرسشنامه را به سوی کنکاشی در یافتن ارتباط فراوانی نسبی به دست آمده برای هنجارهای کیفی و میزان آشنایی با محیط رهنمون ساخت (نمودار شماره ۵): در سطح "بدون آشنایی"

۱ از دیدگاه شولتز اصطلاح "کارکرد مکان" تنها به کاربرد ساختمان‌ها و مکان‌های زندگی و فعالیت آدمی، بلکه به خود کاربرد مکان همچون یک کلیت اشاره دارد (Pakzad, ۲۰۱۴, ۱۲۰)

هنجارهای با مقادیر کمتر از ۶/۰ فاقد اعتبار تشخیص داده شده و باقیستی در مدل سازی حذف شوند. مقدار نامعتبر آلفای کرونباخ را در هنجار "دید و منظر" می‌توان با توجه به جدول سلسله مراتبی نیازهای مازل، در ضرورت پاسخ دهنگی فضای نیازهای فیزیکی - عملکردی و روانی در گام نخست و پس از اراضی متواتسطی از آنها، توجه به مباحث زیباشناسانه فضای داشت. در ارزیابی کلیت یک فضای نیزتاً زمانی که نیازهای نخستین فرد در مواجهه با عرصه عمومی پاسخ داده نشود، فرد قادر به دستیابی به ادراک سطح بالاتری از کیفیت محیطی نخواهد بود.

۴. بحث و یافته‌ها

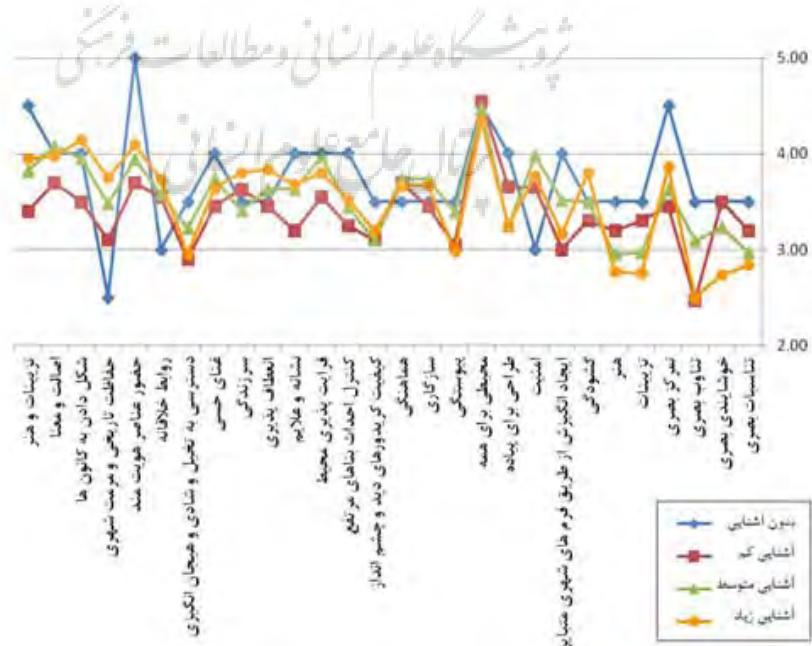
۴.۱. یافته‌های پژوهش

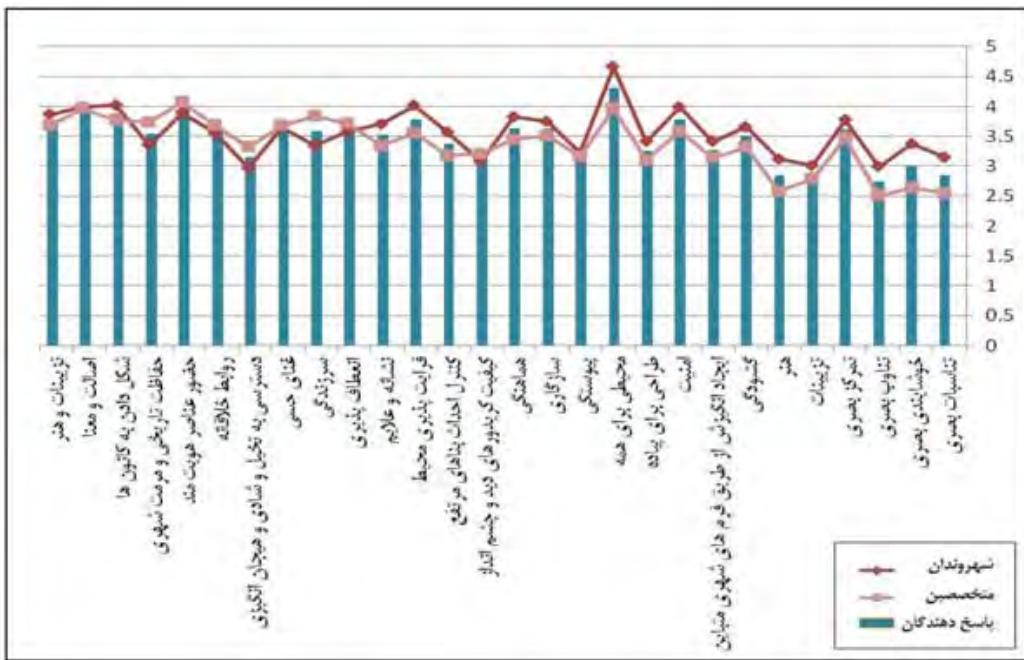
شولتز با تکیه بر فلسفه هایدگر - فضاییت وجود انسان - اصطلاح "فضای وجودی" را مطرح می‌کند که مبنی بر جنبه‌های ادراکی رابطه انسان و محیط است. وی برای فضای وجودی انسان دو شکل قائل است: "فضای وجودی خصوصی" که ذهنیت انسان از پیوندهای فضاست که ویژه خود ایست و "فضای وجودی همگانی"، جنبه‌های میان فضایی که در ذهنیت همه شهروندان از فضا مشترک است. فضای وجودی خصوصی طی تحول ذهنی از راه تعامل میان فرد و محیطش شکل گرفته و تکوین می‌یابد (Pakzad, 2014, 104-107).

وضعیت مناسب‌تری نسبت به متخصصان قرار دارد. در نمودار ارزیابی سنجه‌های هنجارهای کیفی ابعاد ادراکی و معنایی از دیدگاه پاسخ دهنده‌گان (نمودار شماره ۶)، مجموعه سنجه‌ها در بازه امتیازی ۴-۵/۳ قرار می‌گیرد. با توجه به تعریف صورت گرفته از اعداد، عدد ۳ معرف "متوسط متمایل به بد"، ۴ "بیانگر" متوسط متمایل به خوب، و ۵ "نشانگر" خوب است. بنابراین ارزیابی پاسخ دهنده‌گان در بازه "متوسط متمایل به بد" تا "اضعیف تراز" خوب قرار می‌گیرد. این سنجش معیارهای مجموعه، گویای ارزیابی فضای در حد متوسط است و موقعیت کلیت مجموعه در پاسخ دهنده‌گی به توقعات موضوعی و موردي فضای را تأیید نمی‌کند. شاید بتوان علت این امر را در هرم سلسله مراتی نیازهای مازلو جستجو کرد. در این هرم از پایین به بالا به ترتیب نیازهای جسمانی، نیاز به اینمی، نیاز به تعلق داشتن و عشق، نیاز به حرمت و نیاز به خودشکوفایی قرار می‌گیرد. نیازهایی که در پله‌های پایین تر نزدیک اندگیزشی هستند، باید پیش از نیازهایی که در پله‌های بالاتر نزدیک قرار دارند، ارضاعوند. اراضی نیازهای رده بالاتر بیشتر مستلزم شرایط بیرونی بهتر است تا اراضی نیازهای رده‌های پایین‌تر. مازلو از درصد نزولی اراضی نیازها وقتی در سلسه مراتب بالاتر می‌رویم، سخن می‌گوید (Pakzad, 2016, 33). کار و همکاران اظهار می‌دارند که علاوه بر معنادار بودن (اجازه دادن به مردم در برقراری ارتباطات قوی) و دموکراتیک بودن (حفظ حقوق تمامی استفاده کنندگان و قابل دسترس بودن فضای برای همه گروه‌ها و فراهم کردن آزادی در عمل) فضاهای شهری باید پاسخگوی پنج نیاز اولیه باشند: نیاز به راحتی (راحتی ناشی از عوامل زیست محیطی، راحتی فیزیکی و راحتی اجتماعی و روانی)، آسایش، درگیر شدن غیرفعال با محیط، درگیر شدن فعالانه با محیط و امکان کشف محیط Carmona et al., 2015, 328).

توقعت افراد در مواجهه با فضا در سطح توقعات عام یک فضای شهری و بسنده صرف به پویایی عملکردی، سرزنشگی اجتماعی و هویت مکانی در ارزیابی یک مجموعه باقی می‌ماند. در سطوح پایین ترآشنایی با دفعات مراجعه سالانه و ماهانه، درک مسائل و شناخت ابعاد فضای صورت سطحی انجام می‌پذیرد و این آشنایی محدود، امکان برخورد با مسائل جاری در لایه‌های زیرین فضای راه‌راه نمی‌کند. تجربه مسائلی همچون بروز رفتارهای نابهنجار در حاشیه رود، جز با مراجعه به آن و یا مشاهده رفتارهای جاری در مقابل ورودی امامزاده در نیمه‌های شب جز به وسیله حاضران در فضای راه‌راه نمی‌پذیرد. برخورد سطحی با فضا و عدم دستیابی به تجارب حاصل از حرکت در بخش‌های مختلف مجموعه امری است که با دفعات برخورد سالانه با مراجعه مقصدی به امامزاده صالح حاصل نمی‌شود. این امر نیازمند واکاوی لایه‌های مختلف فضایی در دستیابی به عناصر تاریخی بستر مجموعه، حرکت فعال در مجموعه، برقراری ارتباط بصری فعال با جداره‌های شکل دهنده فضاست تا زمینه‌ساز شناسایی و تحلیل شکل‌بندی و تنسابات نما، مشاهده عناصر موزون و هماهنگ، امکان جلب توجه به یک عنصر و یا محل خاص، تشویق بدن به حرکت در فضای سارگاری فعالیت‌های جاری در فضای مجموعه وجود، مناظر و چشم‌اندازهای مطلوب، وجود عناصر و نشانه‌های هدایت کننده، امکان دستیابی به تجارب غنی حسی، امکان تشکل گیری خلاقیت در روابط اجتماعی، برگزاری مراسم و شکل‌گیری کانون‌های فعالیتی مردمی، وجود مظاهر و نشانه‌های هویت ملی و مذهبی در شمایل و ظاهر مجموعه و امکان شکل‌گیری عملکردی‌هایی غیرازآنچه هست

نتایج پرسشنامه از طریق بازخوانی "فضای وجودی عمومی" پاسخ دهنده‌گان در چارچوب جمع‌بندی یافته‌ها و تحلیل نمودارها حاکی از آنست که سنجش شهروندان از محدوده پژوهش در

نومودار شماره ۶: قیاس کمی سنجه های ادراکی و معنایی محدوده مورد ارزیابی از نظرگاه پاسخ دهندهان (شهر وندان و متخصصان)

مبانی سنجه‌ها و تدوین اصول طراحی، اهداف خرد طراحی و
سیاست‌های احراری، طراحی، رهنمون می‌سازد.

۴,۲ "تصور آینده" قلمروی تحقیق

اینده قلمروی پژوهش، به منظور پاسخ به این پرسش تدوین می‌شود که مجموعه در آینده با بهره‌گیری از امکاناتش چه خواهد شد؟ در تصور کیفیت فضای محقق شده، از دیدگاه ذی نفعان مردم و کارشناسان) می‌توان آن را چنین تصویر کرد: "مجموعه شهری امامزاده صالح تجریش، در بستری واحد پیشینه تاریخی، هسته‌ای اجتماعی است با چندمنظورگی عملکردی و عناصر کالبدی مبین این هویت برای همه گروه‌ها، که از طریق کالبد وحدت آفرین (نظم)، تنوع در عملکرد در عرصه‌ای به محوریت پیاده، سعی در نقش انگیزی معنادار ارتباطی با مخاطب، ارتقای قارائت پذیری عناصر ساختار فضایی و روابط فضایی موجود مکان، ارتفاقی ادراک بصری و بهبود تعامل ذهنی ناظر با محیط دارد."

۴,۳ تدوین اهداف

- بهمود ادراک بصری مکان و انگیزش مخاطب در برقراری تعامل ذهنی با محیط
 - ایجاد محیطی پیاده مداراً واجد نظم کالبدی - بصری
 - تقویت هویت و زمینه‌گرایی محیط، خوانایی و ارتقای قابلیت قرائت پذیری
 - خلق فضای مثالی صحنه‌ای برای بروز زندگی اجتماعی و تجربه

- خلق فضای مثابه صحنه‌ای برای بروز زندگی اجتماعی و تجربه غنی حضور پذیری در مکانی واحد معناداری ارتباطی و ارزش‌های شهر و ندی

اشارات پاسخ دهنده‌گان گویای اولویت اهمیت مظروف و کیفیات درون فضایی فضا نسبت به توده کالبدی تعریف کننده فضای شهری از دیدگاه آنان است. بنابراین هنجارهای "ادراک بصری"، "تعامل ذهنی با محیط"، "نظم"، "خوانش" و "هویت" از منظر آنها در جایگاه بالاتری نسبت به سنجش ذهنی متخصصان قرار می‌گیرد. در سنجش کلی هر هنجار، آنان ارزیابی قلمرو پژوهش را در سطحی کمتر از متوسط مایل به خوب می‌دانند. در حالی که از دیدگاه متخصصان ظرف کالبدی از جهت برخورداری از تناسبات کالبدی واحد اولویت و اهمیت است. درخصوص هنجار "معناداری ارتباطی" که به سنجه‌های انعطاف‌پذیری، سرزنشگی، غنای حسی، هیجان انگیزی و روابط خلاقانه اشاره دارد، شهروندان کلیت مجموعه را دروضعیتی با سطح کیفی پایین تراز متخصصان ارزیابی کردند و این گویای ناتوانی فضا در ارائه پتانسیل‌های بروز رفتارهای اجتماعی مورد انتظار مخاطب در فضاست. از این رو توجه به ابعاد اجتماعی - فعالیتی فضا در سنجش کیفیت فضا از نظر شهروندان پررنگ تربوه است؛ در حالی که کارشناسان بیشتر متوجه شاخص‌های کمی و کالبدی اند. فصل مشترک کیفیت محیطی حاصل از ادراکات ذهنی شهروندان و هنجارهای کیفی مد نظر طراحان شهری در ارتقای فضای شهری می‌تواند گویای کیفیات پاسخ‌دهنده‌گی مکان به طیف وسیع مخاطبان و طراحان فضا باشد. بدین ترتیب، پیش گرفتن روشی که طی آن نظر کارشناسان و مصرف کنندگان نهایی فضا به یکدیگر نزدیک شود، باید در دستور کار دست‌اندرکاران ساماندهی فضاهای شهری قرار گیرد.

با توجه به مطالعاتی که صورت پذیرفت، "تصور آینده" محدوده پژوهشی، ما را به بیان مجموعه‌ای از اهداف در راستای سنجه‌های هنجره‌های کیفی ابعاد ادراکی-معنایی پاسخ‌دهندگی محیطی، ارائه آلتنتاتیووهای پرآورنده اهداف، ارزیابی، آلتنتاتیووها بر

۴.۴. تدوین اصول طراحی، اهداف طراحی و سیاست‌های

اجرایی

از میان سنجه‌های ۲۵ گانه هنجرهای کیفی ادراک و معنا، بر مبنای تصویر آینده مجموعه سنجه‌های "تناوب بصری"، "تمرکز بصری"، "مقیاس انسانی"، "طراحی برای پیاده"، "پیوستگی"، "قائمه پذیری و خوانایی"، "سرزندگی و هیجان‌انگیزی"، "حضور عناصر هویت مند"، "اصالت و معنا"، و "شکل دادن به کانون‌ها" به عنوان اصول مطرح در ارائه آلتراستراتیوها در نظر گرفته شد. در انتخاب آلتراستراتیو بهینه از طریق تکنیک امتیازدهی "بول" هنجرهای کیفی به عنوان اهداف کیفی از طریق سنجه‌های مرتبط با هنجرهای مورد استفاده قرار گرفتند. امتیاز منظور شده برای مناسب‌ترین وضعیت ۵ تعریف شد. شرح کامل آلتراستراتیوهای برآورده اهداف و ارزیابی آلتراستراتیوهای بر مبنای سنجه‌های می‌توان در رساله نویسنده مورد مطالعه قرارداد. آلتراستراتیو بهینه زمینه

جدول شماره ۳: اصول طراحی، اهداف خرد و سیاست‌های اجرایی هدف (۱) طراحی.

اصول	هدف خرد طراحی	سیاست‌های اجرایی
خواص‌بندی بصری	به کارگیری رنگ و مصالح مناسب در کفسازی	شفاف سازی و نفوذپذیری جداره محورهای محیط بر امامزاده صالح برای رؤیت بدیری فعالیت‌های درون بدندها. کاربرد مصالح کف با تنوع رنگ و جنسیت در لایه رویین. استفاده از فرم‌های ایگانیک و محرك در طراحی کف، جداره و عناصر.
تناوب بصری	ایجاد توالی فضایی	ایجاد ضرب‌اهنجگ توسط عناصر تکرار شونده برای حدس تداوم حرکت در امتداد جداره سردر بازارچه به ججهه شمالي صحنه امامزاده و جداره های امامزاده.
تمرکز بصری	تائید بر مرکزیت از طریق تجمع گروه‌های انسانی تائید بر مرکزیت از طریق عوامل کالبدی	طراحی سازه میانی در موضع پایانه که شکل هندسی آن اشاره به مرکز دارد. ایجاد مرکزیت در جداره بازارهای امتداد آن به سمت امامزاده. طراحی منحنی و افقی‌های در تمرکز دید به مرکز فضا.
تزیینات، هنر	خلاصه خلاق از مصالح همراه با خلق آثار هنری جدید. مجموعه علیرغم تأثیرپذیری از فرم گنبد معماری ایرانی	استفاده خلاق از مصالح همراه با خلق آثار هنری جدید. توجه به نقش هنر در فضای عمومی در قالب سازه میانی، فرم آلاچیق در موضع پل اجتماعی روی رود.
انگیزش	وضوح در طول مسیر	تشخیص نویرپاره ای و رویدی امامزاده، رواق ها و میانه فضا.
مقیاس انسانی	تمامیت و یکپارچگی در بدن فضا محصوریت	رفع عقب رفتگی و جلوگیری های بی ضایعه در جداره حدفاصل. ورودی بازارچه و امامزاده با ایجاد امتداد کالبدی رواق گونه. ایجاد محصوریت از طریق جداره نرم گیاهان و جداره سخت رواق ها در فضای میانی.
امنیت	امکان "نظارت طبیعی" بر افراد و فعالیت‌های جاری در فضا و "چشمان ناظر"	ایجاد امکان دیده شدن فضا به وسیله شهروندان از بدندهای منتهی به آن. ایجاد جداره های با تخلخل بصری برای افزایش نفوذپذیری بصری و رؤیت پذیری از معابر و فضاهای پیرامون صحنه امامزاده به آن. معرف مشخص لبه ها از طریق پوشش گیاهی و رواق های با معماری متأثر از زمینه.
طراحی برای همه	امکان حضور آسان در فضا برای شهروندان	ایجاد امکان استفاده همزمان گروههای مختلف از فضا. القای امنیت حضور زنان، کودکان و سالخوردها از طرق سادگی فرم، پایایی فعالیت و معنای ضمنی دعوت گنندگی فضا. طراحی همچواری مناسب فعالیت گروههای مختلف اجتماعی در فضا.
طراحی برای پیاده	تنوع در ساعات استفاده از فضا کاهش آلودگی ها (دیداری، شنیداری و بویایی)	اولویت بخشیدن به حرکت پیاده و ممانعت از حرکت اتومبیل در نواحی با پتانسیل انسانی. مکانیابی فضاهایی برای نشستن.

جدول شماره ۴: اصول طراحی، اهداف خرد و سیاست‌های اجرایی هدف (۲) طراحی

اصول	هدف خرد طراحی	سیاست‌های اجرایی
پیوستگی	▪ پیوستگی فعالیتی با به حداقل رساندن ▪ تفکیک فضایی و ایجاد مرزهای نرم ▪ میان حوزه‌های فعالیت ▪ عدم تفکیک خرد فضاهای توسعه عوامل کالبدی صلب مانند دیوار. ▪ عدم تفکیک فعالیت ها توسعه موانع فیزیکی. ▪ ایجاد امکان اشتراک فعالیت‌های مختلف در یک فضا. ▪ ایجاد امکان درگیر شدن هم‌زمان در فعالیت‌های مختلف در فضا.	

جدول شماره ۵: اصول طراحی، اهداف خرد و سیاست‌های اجرایی هدف (۳) طراحی

اصول	هدف خرد طراحی	سیاست‌های اجرایی
قرائت پذیری و خوانایی	▪ ایجاد توسعه‌های دروازه‌ای، نشانه‌ها و بر جسته‌سازی نقاط مهم	▪ محدود کردن نشانه‌ها به محل‌های مهم منظر شهری در جهت عمل کردن آنها به عنوان علایم هدایت کننده. ▪ تقویت نشانه‌های مغوش شده بصری مانند مسجد فاطمیه.
نشانه‌ها و علائم	▪ تشخیص فرمی ▪ نقش انگیزی ذهنی، معناداری مکان‌ها و حسن تعلق	▪ شاخص نمودن بل اجتماعی یادآور خاطرات جمعی. ▪ تقویت عناصر شاخص و نشانه‌های شهری.
تطابق بیشتر معما ری اینبهی با زمینه گرایی	▪ حفظ هویت و زمینه گرایی	▪ نگهداری اینبهی تاریخی، سردهای قدیمی، نماهای با ارزش. ▪ استفاده از عناصر معماری دوره‌های مختلف در طراحی اینبهی شاخص. ▪ احیای تشخیص مذهبی کالبد (مسجد فاطمیه) با پخشیدن معماری اسلامی بدان.
حضور عناصر هویت مند	▪ حفظ کالبد و اجر ارزش و هویت تاریخی ▪ حفظ نشانه‌ها و پاتوق‌ها	▪ احیای معماری و ساختار اینبهی تاریخی، سردهای قدیمی، نماهای با ارزش، پاتوق‌ها، اماکن خاطره‌انگیز. ▪ تقویت جایگاه نشانه‌های تاریخی. ▪ به کارگیری عناصر بیومی و آشنا و هماهنگ با زمینه.
اصالت و معنا	▪ احیای هویت چنان‌امار مزاده ▪ تقویت سبک معماری اسلامی جداره‌ها ▪ تقویت جایگاه عناصر طبیعی مانند پوشش گیاهی، رود یا درخت کهنسال ▪ ایجاد محصوریت فضایی از طریق عناصر نرم و سخت	▪ ارتباط فضاهای با هم و بهره‌گیری از ضوابط معماري بدنه در تبدیل فضاهای ساخت و پرسنله سازی ارزش‌های نهفته بدنه ها و فضاهای در احیای اصالت عناصر و اریقای معنایی فضا (مانند انعکاس عکس چنار کهن امام‌زاده بر روی قاب‌های تعییه شده بر روی جداره ضلع شمالی صحن امام‌زاده). ▪ ایجاد محصوریت در جبهه جنوبی فضای میانی از طریق رواق‌هایی با عنصر معمارانه زمینه گرا.
شکل دادن به کانون‌ها	▪ خلق و تقویت قرارگاه‌های رفتاری	▪ با تعریف پاتوق‌ها و فضاهای جمعی در میانه فضا و در محل بل اجتماعی روی رود.

جدول شماره ۶: اصول طراحی، اهداف خرد و سیاست‌های اجرایی هدف (۴) طراحی

اصول	هدف خرد طراحی	سیاست‌های اجرایی
سزندگی و هیجان انگلیزی	▪ نورپردازی مناسب در فضا ▪ دسترسی فعالیت‌های مهیج ▪ امکان حضور آسان در فضای برابر ▪ شهروندان	▪ فعالیت‌های خیابان و اجتناب از خالی ماندن پس از ساعت کاری و اختلاط کاربری ▪ ایجاد کاربری‌های فعال در جداره و سرریز فعالیت در فضا ▪ برقراری شرایط آسایش زیست محیطی از طریق رواق‌ها و آلاچیق‌ها ▪ ایجاد امکان گزینش محل‌های مختلف برای انجام یک فعالیت در فضا ▪ ایجاد فضاهای بیرونی جذاب و افزایش امکان رخداد فعالیت‌ها در جهت تشویق مراودات اجتماعی
روابط خلاقانه	▪ آزادی فعالیت انسان در فضا	

می‌کند. می‌توانیم فضا را تجربه‌ای فردی تلقی کنیم که حاصل فرایندهای ادراکی او و نیز نسبت دادن معانی خاص از سوی او به کلیت، اجزا و ارتباطات بین آن اجرا در فضاست. بنابراین بدیهی است افراد مختلف از محیط یکسان تصاویر متفاوتی در ذهن داشته باشند. تجربیات فرد، فرم محیط، نحوه نگرش و احساسات ناظر و میزان انعطاف پذیری تصویر بصری او از عوامل مؤثر بر این تمایز است. ادراک انسان از محیط و به دنبال آن شکل‌گیری

۵. جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

فضای شهری عرصه ظهور گفتمان اجتماعی در بستری واجد مؤلفه‌های پاسخ‌دهنده‌گی به کیفیات مکان است. علم به این موضوع که عرصه شهری امروز فاقد کیفیات مکانی است که آن را به عنوان فضایی شهری در خاطره شهروندان به ظهور برساند، ضرورت بازارآفرینی آن را به منظور رسیدن به کیفیات مکانی مطرح

"معنای ارتباط"، ارزیابی شهروندان مطلوبیت کمتری را نسبت به متخصصان نشان می‌دهد. مقایسه هنگارهای کیفی از دیدگاه این دو گروه نیازمند قیاس موردي هریک از سنجه‌هاست. این امر می‌تواند ناشی از معیارهای متفاوت ارزیابی مکان نزد شهروندان و متخصصان باشد. به عنوان نمونه، ارزیابی سنجه "تناسبات بصری" در محدوده مورد مطالعه واحد ضوابط و معیارهایی تعریف شده نزد متخصصان عرصه شهریست^۱ اما این سنجه از نظرگاه شهروندان بر مبنای خوشایندی بصری مورد قضاوت قرار می‌گیرد. پر مسلم است سنجش کیفیات یک فضاد را انباطق تصاویر ذهنی آن در پیشگاه پاسخ دهنده متخصص در عرصه شهری با ضوابط و معیارهای ارائه شده از سوی اندیشمندان صورت می‌پذیرد. درک متخصص از ضوابط عرصه عمومی و قیاس ذهنی آنها با موقعیت مورد پژوهش، تفاوت فاحش میان وضعیت ایده‌آل و واقع را می‌نمایاند. عدم موفقیت یک فضای شهری در پاسخ‌دهندگی به کیفیات زیبایی شناسانه، بصری و بیان صرف نقش آن در قالب مؤلفه‌های عملکردی، گویای ناکارآمدی فضای در پیروش تنوع و گوناگونی و قابع انسانی و شکل دهی کانون‌های اجتماعی، ضمن پاسداشت عناصر هویتمند زیست محیطی و ارائه طرح بستر مناسب با بافت و عملکرد دارای پیشینه تاریخی و جایگاه تعریف شده آن در طرح‌های فرادست است. شاید بتوان دلیل دیگر بر این امر را پاسخ شهروندان به پرسش نخست پاسخنامه دانست: "کدامیک از ابعاد مجموعه مورد مطالعه دارای اهمیت بیشتری

تصویری از محیط متأثر از شکل فضایی و کیفیات قابل ارائه از سوی منظرو خاطرات و تجربیات فردی است؛ به عبارتی جریانی است دو جانبی میان ناظر و منظره مورد مشاهده. این مهم از گام نخست شناخت ابعاد محیط، طرح پرسش و تکنیک‌های مورد توجه و کاربست، چشم‌اندازسازی یا "تصور آینده" قلمروی پژوهش، تدوین اهداف، ارائه آلت‌رناتیوها و بهینه یابی حاصل از ارزیابی در چارچوب هنجارهای کیفی ادراکی - معنایی مکان، تدوین اصول طراحی، اهداف طراحی و سیاست‌های اجرایی مدنظر قرار گرفته است.

در چارچوب نظریه "طراحی کثیر گرا و مشارکت جو" مطالعات کسانی مانند لینچ، اپلیارد و در ایران، مطالعات رفتاری بحیرینی، ضرورت خوانش ادراک شهروندان از محیط و تکنیک ها و روش های مشارکت شهروندی در طراحی شهری را به عنوان امری غیرقابل اقراض مطرح می کند. رجوع به آرای اندیشمندان چارچوبی نو در مدل سازی مفهومی پژوهش را پیش روی قرار می دهد. اپلیارد در بی آگاه ساختن مردم و حرفة مندان نسبت به تفاوت در کشان از شهر با ابزار یا شیوه ایست که آنان به شهر می نگردند. این پژوهش یک گام فراتر نهاده و از مطالعات پیشینه ای در قالب استخراج کروکی از طریق خوانش ادراک شهروند پیاده در تحقیق لینچ و ناظر سواره در پژوهش مشترک اپلیارد، لینچ و مایر در "دید از جاده" گذر کرده و به بررسی ادراک شهروندان و متخصصان عرصه شهری به صورت عام در قالب هنجارهای "ادراک بصیری"، "تعامل ذهنی با محیط"، "نظم" و "کیفیت دید و منظر" از بُعد ادراکی و با در نظر گرفتن درهم تنیدگی ابعاد ادراکی و ابعاد معناداری محیط، هنجارهای "خوانش"، "معنای ارتباطی" و "هویت" از بُعد معنایی و به صورت اخص سنجه های هر یک از هنجارها می پردازد. مؤلفه های ادراک بصیری (شامل سنجه های تنشیات بصیری، خوشایندی بصیری، تناوب بصیری، تمکز بصیری، تزئینات، هنر)، تعامل ذهنی با محیط (شامل گشودگی، مقیاس انسانی، محصوریت فضاهای ایجاد انگیزش از طریق ایجاد فرم های شهری متباین، امنیت، طراحی برای پیاده، محیطی برای همه)، نظم (شامل انسجام، وحدت، پیوستگی (لبه ها)، تعادل، سارگاری، هارمونی و هماهنگی)، خوانش (قرائت پذیری محیط، خوانایی،وضوح، نشانه و عالیم)، معناداری ارتباطی (انعطاف پذیری، سرزندگی و هیجان انگیزی)، رنگ تعلق، غنای حسی، امکان شخصی سازی مکان) و هویت (شامل حفاظت تاریخی و مرمت شهری، تزئینات، هنر، حس شخصیت، اصالت و معنا، هویت، ماندگاری، هنر، کانون ها، مکان) مؤلفه های ارتقاء ادراک فضایی هستند که در ارتباط با ناظر و طراح، محیط را مورد ارزیابی قرار می دهند.

جدول قیاس کمی سنجه‌های هنگارهای کیفی در ابعاد ادراکی و معنایی از نظرگاه شهروندان و متخصصان عرصه شهری گویای تفاوت در دیدگاه‌های این دو گروه پاسخ دهنگان است. متوسط ارزیابی شهروندان از محدوده مورد پژوهش در بازه ۳-۴ و متوسط ارزیابی متخصصان در بازه ۲/۵-۴ است. ارزیابی سنجه‌های هنگارهای کیفی "ادراک بصری"، "تعامل ذهنی با محیط"، "نظم" و "خوانش" از دیدگاه متخصصان در سطحی پایین تراز شهروندان است. لیک در ارزیابی سنجه‌های هنگارهای کیفی

۱ به عنوان مثال، بنتلی عنوان می‌کند تعابیر و تفاسیر از یک مکان مناسبات بصری ایجاد می‌کند که می‌تواند پاسخ‌دهنده‌گی را در سه سطح تقویت کند:
خوانایی در فرم و عملکرد، گوناگونی، انعطاف‌پذیری در مقیاس‌های بزرگ و کوچک (Bently et al., ۲۰۱۷، ۲۲۷). وی برای بررسی تناسبات در نما، ابزارهای زیر را بر می‌شمارد: ریتم‌های افقی و عمودی، خطوط آسمان، جزئیات دیوار، نیچه‌ها، داروها، و احصار، عناصر همکفت (Bently et al., ۲۰۱۷، ۲۴۱).

- physical, social and perceptual components to Approach of making place. Journal of Architecture and Urban planning, 3(6): 51-70. [in Persian]
- Carmona, M., Heath, T., Oc, T. & Tiesdell, S. (2015). Public Places Urban Design Place (3th ed). (F. Gharaei., M. Shokouhi., Z. Ahari. & E. Salehi, Trans.). Tehran: University of Art Press. (Original work published 2004). [in Persian]
 - Danesh, A.R. & Basiri Mazhdri, R. (2008). Charter of the New Urbanism. Tehran: Publications processing and urban planning. [in Persian]
 - Golkar, K. (2014). Creating Sustainable Place: Reflections on Urban Design Theory Place (2th ed). Tehran: Shahid Beheshti University Press. (Original work published 2011). [in Persian]
 - Golkar, K. (2001). Manufacturer Component of Urban Design Quality. Sofreh: Journal of The School of Architecture and Urban planning at Shahid Beheshti University, 32: 38-65. [in Persian]
 - Habibi, M. & Maghsudi, M. (2016). Urban Renovation (8th ed). Tehran: University of Tehran Press. (Original work published 2013). [in Persian]
 - Kakavand, E., Barati, N. & Aminzadeh Goharrizi, B. (2013). Comparative Assessment of Mental Image of Citizens with Planners to Quality of the Urban Environment (Case study: Qazvin Distressed Area). BAGH-E NAZAR: Journal of NAZAR Research Center (NRC), 10(25): 101-112. [in Persian]
 - Karimi Yazdi, A., Barati, N. & Zarei, M. (2017). Comparative Assessment of people's and experts' perception of urban space (Case study of urban collection of Emamzadeh Saleh, Tajrish, Tehran). BAGH-E NAZAR: Journal of NAZAR Research Center (NRC), 13(45): 13-26. [in Persian]
 - Landry, Ch. (1995), The Art of Regeneration: Urban Renewal through Cultural Activity, Demos.
 - Lang, J. (2015), Urban Design: A Typology of Procedures and Products (5th ed). (S. H. Bahrainy, Trans.). Tehran: University of Tehran Press. (Original work published 2008). [in Persian]
 - Lotfi, S. (2012). Culture-led Regeneration: A Reflection upon Cultural Fundaments and the Act of Regeneration. HONAR-HA-YE-ZIBA: Journal of Architecture and Urban Design and Urban planning, 3(45): 49- 62. [in Persian]
 - Mc Andrew, F.T. (2015). Environmental

References:

- Ahmadi, A. & Tavakoli, M. (2009). The study of social participation of citizens in the optimal management of urban affairs. Sociology, social issues (social science research), 2: 73-90. [in Persian]
- Aminzadeh, B. & Reza Beigi Sani, R. (2012). Evaluation of Public Participation in Tarhaye Manzar Shahri (Urban Landscape Plans). HONAR-HA-YE-ZIBA: Journal of Architecture and Urban Design and Urban planning, 17(3): 29-40. [in Persian]
- Azizi, M.M. & Bahra, B. (2018). The Role of Flagship Developments in the Regeneration of Inner City Textures: The Case Study of Yazd City, Iran. HONAR-HA-YE-ZIBA: Journal of Architecture and Urban Design and Urban planning, 22(4): 5- 16. [in Persian]
- Barati, N., DavoudNejad, Z. & Montazeri, M. (2014). Research Methods in Environmental Studies (2th ed). Tehran: Saco Publication. (Original work published 2013). [in Persian]
- Barati, N. & SoleimanNejad, M.A. (2011). Perception of Stimuli in Controlled Environment and Gender Impact on It Case Study: Faculty of Architecture and Urbanism Students at the International University of Imam Khomeini, Qazvin, Iran. BAGH-E NAZAR: Journal of NAZAR Research Center (NRC), 8(17): 19-29. [in Persian]
- Behzadfar, M. & Mahmoudi Kurdistani, P. (2010). Qualitative Normas for Democratic Urban Spaces Design. Armanshahr :Journal of Architecture and Urban planning , 2(3): 32-48. [in Persian]
- Bell, S. (2015). Landscape: Pattern, Perception, and Process (4th ed). (B. Aminzadeh, Trans.). Tehran: University of Tehran Press. (Original work published 1999). [in Persian]
- Bently, I., Alcock, A., Murrain, P., McGlynn, S. & Smit, G. (2017). Pesponsive Environments: Amanual for designers (13th ed). (M. Behzadfar, Trans.). Tehran: Iran University of Science& Technology. (Original work published 2004). [in Persian]
- Bonakdar, A. & Gharaei, F. (2011). Conversion of Paradigms at urban design's principles: From

Participation Method in Design and Planning. (N. Barati., M. Attarian. & M. Barati. Trans.). New York: Department of John Wiley & Sons. [in Persian]

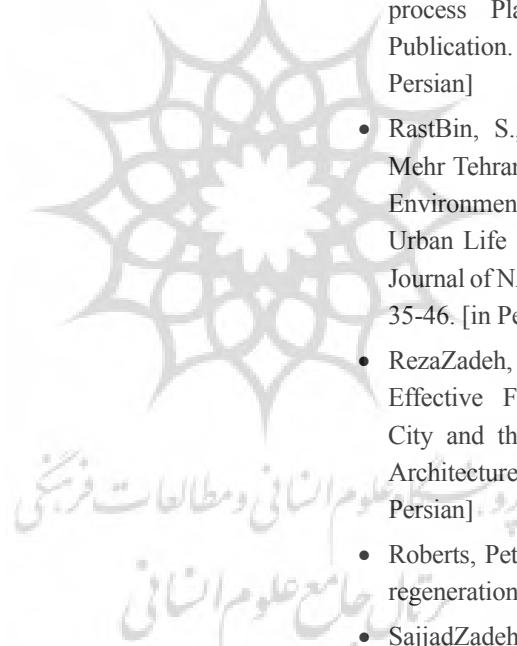
- Sharafi, M., Rashidi Far, F., & Barak pur, N. (2010). People's participation in preparing the Organizing plans and Neighborhood development. Scientific Journal Management System, 1(2): 35-55. [in Persian]
- Shieh, E. & Meimandi Parizi, S. (2009). The Improvement of Urban Spaces and its Social Effects. Abadi: Journal of Architecture and Urban planning, 19(63): 64-67. [in Persian]

psychology (4th ed). (G.H.R. Mahmoudi, Trans.). Tehran: Zarbaf-e Asl Publication. (Original work published 1993). [in Persian]

- Norberg – Schulz, C. (2015). Genius Loci: Towards a phenomenology of architecture (5th ed). (M.R. Shirazi.). Tehran: Publications Rokhded - e - NO. (Original work published 2012). [in Persian]
- Nourian, F. & Ariana, A. (2012). Analyzing Judicial Support for Public Participation in Urban Regeneration Case Study of Imam Ali Square (Ateegh) in Isfahan. HONAR-HA-YE-ZIBA: Journal of Architecture and Urban Design and Urban planning, 17(2): 15- 28. [in Persian]
- Pakzad, J. (2014). An Intellectual History of Urbanism 3: From Space to Place (3th ed). Tehran: Armanshahr Publication. (Original work published 2011). [in Persian]
- Pakzad, J. (2016). Theories and urban design process Place (8th ed). Tehran: Armanshahr Publication. (Original work published 2007). [in Persian]
- RastBin, S., Jafari, Y., Daram, Y. & Moazezi Mehr Tehran, A.M. (2012). Relationship between Environmental Qualities and Continuation of Urban Life in Public Realm. BAGH-E NAZAR: Journal of NAZAR Research Center (NRC), 9(21): 35-46. [in Persian]
- RezaZadeh, R. (2010). Study Social and Cultural Effective Factors on Quality of Architecture City and the Image of City. Abadi: Journal of Architecture and Urban planning, 66: 38-41. [in Persian]
- Roberts, Peter W and Hugh Sykes (2003), Urban regeneration: a handbook, London, sage.
- SajjadZadeh, H., Dalvand, R. & Hamidinia, M. (2016). The role of regeneration in catalyst approach of ancient neighborhood: case study: haji neighborhood in Hamedan. HAFTSAHAR: Journal of The Urban Development and Organization, 4(53-54): 54- 76. [in Persian]
- SajjadZadeh, H., Hamidinia, M & Dalvand, R. (2018). Assessment and Evaluation the Dimensions of Development Catalyst in Recreation of Traditional Districts: Case study: Haji District in Hamadan Historical Context. Geography And Development Iranian Journal, 15(49): 1-22.[in Persian]
- Sanoff, H. (2019-In print). Community

۱۰۳
شماره سی و دو
پاییز ۱۳۹۸
فصلنامه علمی- پژوهشی مطالعات شهری

سیاست‌گذاری در هنجارهای کوپنهاینی شهری
تجربه بازار فنی
کیفیت ادراک مکان

۱۰۴

شماره سهی و دو

۱۳۹۸ پاییز

فصلنامه

علمی- پژوهشی

مطالعات

پژوهی

ریاضی

دانشگاهی

کیفیت ارزی

شهری

زمینی

دانشگاهی

فناوری

شهری

مکان

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
برگال جامع علوم انسانی